

[Minister fru Fanny Jensen.]

til er indhentet, og at bestående institutioner af denne art skal søge tilladelse til at fortsætte driften.

Den anden gruppe børneforsorgsinstitutioner, hvis økonomiske forhold bliver berørt af lovforslaget, er opdragelseshjemmene.

De anerkendte private opdragelseshjem økonomi hviler på plejepenge og statstilskud efter meget udviklede regler, som der er gjort rede for i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg skal her blot fremhæve, at der ved loven af 27. februar 1947 om forøget offentlig støtte til anerkendte private opdragelseshjem, en lov, hvis gyldighed er forlænget indtil 31. marts 1950, er blevet gennemført en meget tiltrængt og ikke ringe forbedring af hjemmenes økonomi. Der blev ved loven stillet beløb til rådighed dels til påkrævede byggearbejder i de hjem, hvor bygningerne i vidt omfang befandt sig i en meget mangelfuld tilstand, dels til forbedring af hjemmenes økonomiske standard, beløb, der navnlig er brugt til anskaffelse af inventar og arbejdsbesparende maskiner. Endvidere blev den tidligere administrativt gennemførte forbedring af lønningerne ved hjemmene lovfæstet, og der blev bevilget en rådighedssum til bevarelse af opdragelseshjemmenes økonomiske standard, en sum, der navnlig er brugt til hel eller delvis dækning af underskud.

Loven af 27. februar 1947 gav mulighed for at yde betydelig større tilskud fra staten til opdragelseshjemmene end tidligere. Imidlertid var man ved lovens udarbejdelse klar over, at hele det gældende, udviklede system for ydelse af offentlige tilskud til opdragelseshjem måtte tages op til grundig overvejelse og revision, og loven bestemte derfor, at der skulle nedsættes et udvalg om opdragelseshjemmene, der navnlig fik til opgave at udarbejde forslag til endelige regler for forbedring af opdragelseshjemmenes økonomiske forhold, herunder regler for plejepenge og offentlige tilskud. Det er netop denne opgave, der i overensstemmelse med udvalgets forslag søges løst gennem det foreliggende lovforslags bestemmelser om anerkendte opdragelseshjem.

Det gældende system for offentlige tilskud, der har udviklet sig lidt efter lidt gennem årene, kan ikke mere anses for tidssvarende; dels er de samlede tilskud, hjemmene får, i vidt omfang ikke tilstrækkelige til at sikre en forsvarlig økonomisk drift af hjemmene, dels stiller den gældende ordning hjemmene meget usikkert, idet deres økonomi i en meget væsentlig grad er afhængig af ekstra-

ordinære statstilskud, der ydes efter de pågældende myndigheders skøn.

Når man står overfor den opgave at skulle søge at skabe en fastere og sundere basis for opdragelseshjemmenes økonomi, har man hele tiden været klar over, at det er nødvendigt at regne med en vis forøgelse af det offentliges tilskud. Der opstår nu først spørgsmålet om fordelingen af dette tilskud på staten og kommunerne. Da det store flertal af de børn, der anbringes i anerkendte opdragelseshjem, er under forsorg af de kommunale børneværnsudvalg, må oprettholdelsen af opdragelseshjemmene i væsentlig grad betragtes som en kommunal opgave. Forsåvidt kunne det være rimeligt at forhøje plejepengene, der i øjeblikket gennemgående er temmelig små i forhold til, hvad anbringelsen i hjemmene faktisk koster. På den anden side må man passe på ikke at sætte plejepengene for højt, idet der kunne være en fare for, at enkelte børneværnsudvalg i så fald ville tage økonomiske hensyn ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvor et barn skal anbringes, medens naturligvis hensynet til barnets tarv bør være afgørende i denne forbindelse. Man har fundet det rimeligt at nøjes med at gennemføre en mindre forhøjelse af plejepengene, nemlig på den måde, at plejepengene stort set kommer til at dække omkring halvdelen af udgifterne ved driften af opdragelseshjemmene.

Medens der under den nuværende ordning findes en række forskellige plejepengesatser for de forskellige arter af opdragelseshjem, mener man efter en foretagen undersøgelse af hjemmenes økonomi fremtidig at kunne nøjes med to satser; den ene, som er noget lavere, skulle anvendes for spædbørnehjem og almindelige børnehjem, og den anden, der er noget højere, skulle anvendes for alle øvrige hjem. Endvidere er det tanken — af hensyn til den ønskelige forenkling af hele administrationen — i plejepengetaksterne at indarbejde nogle særlige ydelser såsom beklædningstilskud, lommepege, cyklegodtgørelse o. s. v., som kommunerne nu betaler særskilt udover plejepengene.

Med hensyn til fastsættelsen af plejepengene foreslås det, at de på samme måde, som reglen er med hensyn til de såkaldte selvbetalertakster ved særfororgsinstitutionerne, skal fastsættes hvert år af socialministeren efter forhandling med finansministeren; hvert fjerde år skal de dog fastsættes efter forhandling med rigsdagens finansudvalg.

Efter de gældende regler afholder staten udgifterne til plejepenge for børn over 15